

DECYZJA KOMISJI (UE) 2022/1511**z dnia 7 września 2022 r.****w sprawie zwolnienia przywozu z należności celnych przywozowych i z VAT w odniesieniu do towarów potrzebnych do zwalczania skutków epidemii COVID-19 w 2022 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2022) 6284)***(Jedynie teksty w języku francuskim, łotewskim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim i słoweńskim są autentyczne)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2009/132/WE z dnia 19 października 2009 r. określającą zakres stosowania art. 143 lit. b) i c) dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do zwolnienia z podatku od wartości dodanej przy ostatecznym imporcie niektórych towarów ⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 53, akapit pierwszy,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 76, akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji (UE) 2021/2313 ⁽³⁾ niektórym państwom członkowskim przyznano zwolnienia przywozu z należności celnych przywozowych i z podatku od wartości dodanej („VAT”) w odniesieniu do towarów potrzebnych do zwalczania skutków epidemii COVID-19 od 1 stycznia 2022 r. do 30 czerwca 2022 r.
- (2) 15 czerwca 2022 r. Komisja skonsultowała się z państwami członkowskimi w sprawie konieczności przedłużenia okresu obowiązywania środków określonych w tej decyzji. Belgia, Łotwa, Austria, Portugalia i Słowenia („występujące z wnioskiem państwa członkowskie”) złożyły wnioski o przedłużenie tego okresu 21 czerwca 2022 r.
- (3) Przywóz dokonywany przez występujące z wnioskiem państwa członkowskie na podstawie decyzji (UE) 2021/2313 miał korzystny wpływ na zapewnienie przez właściwe organy w państwach członkowskich organizacjom państwowym lub innym organizacjom upoważnionym przez właściwe organy krajowe dostępu do potrzebnych leków, sprzętu medycznego i środków ochrony indywidualnej, których niedobory występowały. Statystyki handlowe dotyczące takich towarów wskazują, że powiązany przywóz wykazuje tendencję spadkową, ale może podlegać wahaniom związanym z nowym popytem na towary potrzebne do walki z pandemią COVID-19. Mimo prowadzenia w Unii szczepień oraz wdrożenia szeregu środków w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się wirusa, liczba zakażeń COVID-19 w występujących z wnioskiem państwach członkowskich nadal stanowi zagrożenie dla zdrowia publicznego. W tych państwach członkowskich nadal zgłasza się niedobór towarów potrzebnych do walki z pandemią COVID-19, dlatego należy przyznać zwolnienie z należności celnych przywozowych pobieranych od towarów przywożonych do celów określonych w art. 74 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 oraz zwolnienie z VAT należnego od towarów importowanych do celów określonych w art. 51 dyrektywy 2009/132/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 292 z 10.11.2009, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 324 z 10.12.2009, s. 23.

⁽³⁾ Decyzja Komisji (UE) 2021/2313 z dnia 22 grudnia 2021 r. w sprawie zwolnienia przywozu z należności celnych przywozowych i z VAT w odniesieniu do towarów potrzebnych do zwalczania skutków epidemii COVID-19 w 2022 r. (Dz.U. L 464 z 28.12.2021, s. 11).

- (4) Występujące z wnioskiem państwa członkowskie powinny poinformować Komisję o charakterze i ilościach poszczególnych towarów, na które udzielono zwolnienia z należności celnych przywozowych i VAT w celu zwalczania skutków epidemii COVID-19, o organizacjach, które zostały przez nie zatwierdzone do dystrybucji lub udostępniania tych towarów, oraz o środkach stosowanych w celu zapobieżenia wykorzystywaniu tych towarów do celów innych niż zwalczanie skutków tej epidemii.
- (5) Biorąc pod uwagę wyzwania, przed którymi prawdopodobnie stoją występujące z wnioskiem państwa członkowskie, zwolnienie z należności celnych przywozowych i z VAT należy przyznać w odniesieniu do przywozu dokonywanego od 1 lipca 2022 r. Zwolnienie powinno obowiązywać do 31 grudnia 2022 r.
- (6) 22 lipca 2022 r. przeprowadzono konsultacje z państwami członkowskimi, zgodnie z art. 76 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 i art. 53 akapit pierwszy dyrektywy 2009/132/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Zwalnia się towary z należności celnych przywozowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 oraz z podatku od wartości dodanej (VAT) od importu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2009/132/WE, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) towary przeznaczone są do jednego z następujących zastosowań:
 - (i) nieodpłatna dystrybucja przez organy i organizacje, o których mowa w lit. c), na rzecz osób dotkniętych lub zagrożonych epidemią COVID-19 lub zaangażowanych w jej zwalczanie;
 - (ii) nieodpłatne udostępnianie osobom dotkniętym lub zagrożonym epidemią COVID-19 lub zaangażowanym w jej zwalczanie, pod warunkiem że towary pozostają własnością organów i organizacji, o których mowa w lit. c);
- b) towary spełniają wymogi określone w art. 75, 78, 79 i 80 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 oraz w art. 52, 55, 56 i 57 dyrektywy 2009/132/WE;
- c) towary są przywożone do Belgii, Łotwy, Austrii, Portugalii lub Słowenii („występujące z wnioskiem państwa członkowskie”) w celu dopuszczenia ich do obrotu przez organizacje państwowe, w tym organy publiczne i inne podmioty prawa publicznego, lub w imieniu tych organizacji lub przez organizacje zatwierdzone przez właściwe organy tych państw członkowskich lub w imieniu takich organizacji.

2. Zwalnia się również towary z należności celnych przywozowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 oraz z VAT od importu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2009/132/WE, jeśli są one przywożone w celu dopuszczenia ich do obrotu przez agencje niosące pomoc w sytuacjach kryzysowych lub w imieniu tych agencji w celu zaspokojenia ich potrzeb w trakcie udzielania pomocy w sytuacji kryzysowej osobom dotkniętym lub zagrożonym epidemią COVID-19 lub zaangażowanym w jej zwalczanie.

Artykuł 2

1. Występujące z wnioskiem państwa członkowskie przekazują Komisji informacje o charakterze i ilościach poszczególnych towarów, na które udzielono zwolnienia z należności celnych przywozowych i VAT na podstawie art. 1, co dwa miesiące, piętnastego dnia miesiąca następującego po upływie okresu sprawozdawczego.

2. Najpóźniej do dnia 31 marca 2023 r. każde występujące z wnioskiem państwo członkowskie przekazuje Komisji następujące informacje:

- a) wykaz organizacji zatwierdzonych przez właściwe organy w danym występującym z wnioskiem państwie członkowskim, o których to organizacjach mowa w art. 1 ust. 1 lit. c);

- b) następujące skonsolidowane informacje na temat charakteru i ilości poszczególnych towarów zwolnionych z należności celnych przywozowych i z VAT na mocy art. 1:
- (i) numer zgłoszenia celnego;
 - (ii) data przyjęcia;
 - (iii) kod Nomenklatury scalonej;
 - (iv) kod Zintegrowanej Taryfy Wspólnot Europejskich (TARIC);
 - (v) masa netto;
 - (vi) uzupełniająca jednostka miary, w stosownych przypadkach;
 - (vii) wartość towarów;
 - (viii) stawka celna;
 - (ix) stawka VAT;
 - (x) kwota niepobranych należności celnych i VAT;
 - (xi) pochodzenie towarów;
 - (xii) nazwy jednostek uprawnionych i organizacji, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c), w odniesieniu do towarów udostępnianych bezpłatnie osobom dotkniętym COVID-19 lub zagrożonym COVID-19 lub zaangażowanym w zwalczanie pandemii COVID-19;
- c) informacje na temat środków stosowanych w celu zapewnienia zgodności z art. 78, 79 i 80 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 i z art. 55, 56 i 57 dyrektywy 2009/132/WE;
- d) w razie potrzeby środki zarządzania ryzykiem i środki kontroli stosowane przez występujące z wnioskiem państwo członkowskie, jak przewidziano w art. 46 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁽⁴⁾, w odniesieniu do towarów objętych zakresem niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Art. 1 ma zastosowanie do przywozu do występujących z wnioskiem państw członkowskich od dnia 1 lipca 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Łotewskiej, Republiki Austrii, Republiki Portugalskiej i Republiki Słowenii.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2022 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 września 2022 r.

W imieniu Komisji
Paolo GENTILONI
Członek Komisji

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).